

SSRN Electronic Journal. The way of access: http://papers.ssrn.com/sol3/Delivery.cfm/SSRN_ID1699183_code301672.pdf.

3. Dyba O., Gernego Iu. (2015). Kraudfandyh: teoriia ta mozhlyvosti vykorystannia v Ukraini [Crowdfunding: theory and possibility for use]. *Bankivska sprava - Banking*. № 1-2. p. 53-62. [in Ukrainian]

4. Mollick E. (2013). The dynamics of crowdfunding: An exploratory study. *Journal of Bussiness Venturing*. Vol. 29. Issue 1. pp.1 – 16

5. Global FinTech Adoption Index 2019. (2019). EYGM Limited. 44 p.

6. 15 Crowdfunding FinTech startups for socially conscious investors. The way of access: <https://gomedici.com/15-crowdfunding-fintech-startups-for-socially-conscious-investors>

Головатий А. О.

магістрант

Науковий керівник: Подплетній В. В., канд.екон. наук, доцент

кафедри фінансів, банківської справи та страхування

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ БАНКІВ

На сучасному етапі функціонування вітчизняних комерційних банків однією зі стратегічних проблем є дефіцит фінансових ресурсів, скорочення їх обсягу, порушення оптимальної структури ресурсного потенціалу банків. Тому важливою умовою забезпечення конкурентоспроможності кожного комерційного банку є досягнення достатнього рівня його ресурсного потенціалу. Це обумовлює актуальність вивчення методичних аспектів оцінки ресурсного потенціалу комерційного банку та розробки заходів з його нарощування.

Загальний обсяг фінансових ресурсів комерційного банку складається із власного капіталу банку і зобов'язань. Капітал банку формується з внесків коштів його засновників (акціонерів, учасників) і прибутку. Зобов'язання банку виникають у процесі реалізації ним послуг (продукту). У загальному обсязі ресурсів, якими володіє комерційний банк, переважають зобов'язання банку. В економічній літературі зобов'язання заведено поділяти на залучені та запозичені кошти. Залучені кошти є найбільшою частиною зобов'язань банку. Це основне джерело формування ресурсів банку, які спрямовуються на проведення активних операцій. До залучених коштів банку належать залишки коштів на поточних, бюджетних рахунках клієнтів, депозитні вклади фізичних та юридичних осіб, вклади до запитання, залишки на пластикових платіжних картах, кредиторська заборгованість тощо [3].

В цілому, економічне значення ресурсного потенціалу банку проявляється у [2]:

– забезпеченні банків необхідними для функціонування обсягом та структурою ресурсів;

- стимулюванні економічного зростання країни шляхом кредитування потреб суб'єктів економіки за рахунок акумульованих ресурсів;
- збереженні довгострокових конкурентних переваг банків шляхом виявлення перспективних методів формування ресурсів та напрямів їх ефективного використання, а також зростанні конкурентоспроможності банківської системи шляхом адаптації кращого іноземного досвіду організації банківської справи;
- інтеграції у світову фінансову систему шляхом виходу українських банків на міжнародні ринки капіталу та залучення іноземних інвестицій у вітчизняну банківську систему;
- інформаційно-аналітичному обґрунтуванні розроблення та реалізації стратегії формування ресурсного потенціалу;
- забезпеченні адаптації діяльності вітчизняних банків до змін ринкового середовища функціонування;
- визначенні напряму стратегічного розвитку банківської системи України шляхом реалізації банками відповідного виду ресурсної політики [1, с.18].

Виходячи зі стратегічного значення ресурсного потенціалу, важливим завданням у процесі управління комерційним банком є оцінка обсягу та достатності ресурсного потенціалу.

Звичайно, на сучасному етапі розвитку вітчизняної економіки нарощування ресурсного потенціалу комерційних банків є досить важким завданням, адже довіра населення до банківської системи знаходиться на низькому рівні, іноземний капітал демонструє відтік з банківського сектору України. Тому важливим завданням банківського менеджменту в такій ситуації стає вчасне виявлення та вирішення проблем управління ресурсним потенціалом. З цією метою рекомендуються наступні заходи [4]:

1. Якісне удосконаленням уже існуючих видів послуг та пошук можливих варіантів їх модифікації з метою підвищення комфортності й задоволення потреб наявних клієнтів банку і залучення нових.
2. Використання інструментів Mystery Shopping, Mystery Call, як невід'ємної умови контролю за якістю послуг банку.
3. Пошук та розвиток принципово нових операцій та послуг.
4. Розробка стратегії депозитної політики згідно стратегії і тактики банку;
5. Підвищення рівня захисту (гарантування) вкладів громадян..
6. Активізація використання нецінових методів управління залученими коштами (реклама, рівень обслуговування, розширення спектру рахунків та послуг, комплексне обслуговування, додаткові види безкоштовних послуг, розташування філій у місцях, максимально наближених до клієнтів, пристосування графіку роботи до потреб клієнтів, надання клієнтам платіжних карток з кредитним лімітом, які дають їм право сплачувати комунальні платежі без додаткових комісій тощо).
7. Забезпечення оптимального співвідношення між зовнішніми та внутрішніми джерелами фінансових ресурсів банку;

8. Підвищення стандартів щодо подання звітності, рівня прозорості діяльності.

Дотримання цих рекомендацій - це загальні шляхи вдосконалення ресурсного потенціалу банків. Що ж до кожної окремо взятої банківської установи, то пошук перспектив нарощування ресурсного потенціалу повинен проводитися з урахуванням результатів конкурентного стратегічного аналізу.

Література:

1. Барилюк І. Стратегічний підхід до формування структури ресурсного потенціалу банку / І. Барилюк // Формування ринкової економіки в Україні. - 2012. - Вип.26.Ч.1 - С.16-24.

2. Васюренко О. Ресурсний потенціал комерційного банку / О. Васюренко, І. Федосік // Банківська справа. - 2002. - № 1. - С. 58-64.

3. Вступ до банківської справи: навч. посіб. / ред. М. І. Савлука ; Українська фінансово-банківська школа. - К. : Лібра, 1998. - 344 с.

4. Міхеєва Ю.В., Завадська Д.В. Ресурсний потенціал банку: сутність та шляхи вдосконалення управління в українських банках [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.msmuka.com/Ш_DN_2012/Есошmics/1_Ш5577.doc.htm

Гуменюк А. В.

канд.екон.наук, доцент кафедри маркетингу,
менеджменту та управління бізнесом

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
м. Умань, Україна

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

По суті, фінансова система – це сукупність сфер і ланок фінансових відносин, а також грошових фондів та органів управління фінансами, які пов'язані з ними. Коли мова йде про фінансову систему держави (а точніше про національну економіку), перш за все, маємо на увазі єдність, взаємозумовленість і взаємодію всіх її складових.

Роль фінансової системи полягає в правовому регулюванні фінансових відносин, з її допомогою здійснюється контроль над ефективністю та відповідністю правової форми економічним змістом. Також роль фінансової системи полягає в впливі на темпи та пропорції соціально-економічного розвитку держави. Такий вплив може бути здійснено за допомогою фінансово-кредитного механізму двома методами:

- метод фінансового забезпечення (державний бюджет);
- метод фінансового регулювання (система податків).

Відомо, що фінансова система становить сукупність урегульованих фінансово-правовими нормами окремих ланок фінансових відносин і